

П. Съ койж цѣль го попытахъ за тоя въпросъ ?

О. За да намѣрятъ причинъ да го наклеветятъ прѣдъ народъ-тъ и правителство-то за да го погубятъ. Милостивы-ты му дѣла, чисты-ты му поученія подбуждахъ въ лукавы-ты имъ сѣрдца зависть и злобъ. Лук. 19; 47, 48.

П. Що имъ отговори Исусъ ?

О. А Исусъ отговори и рече имъ : Ще вы попытамъ и азъ еднъ думъ, койжто ако ми кажете, и азъ ще ви кажъ съ койж власть правѣж това. Крыщеніе-то Іоанново отъ кѣдъ бы ? Отъ небо-то ли или отъ человѣцы-ты. Ст. 24, 25.

П. Какъ ся тѣкува пытаніе-то Исусово ?

О. Думы-ты “крыщеніе Іоанново” значатъ всичкы-ты му ученія : “отъ небо-то” значатъ отъ Бога или чрѣзъ неговъ-тъ власть и запо-вѣдъ ; “отъ человѣцы-ты значатъ отъ человѣческѣ власть. Іоаннъ бѣше свидѣлствуваъ чѣ Исусъ бѣше обѣщанный-тъ Мессія (Іоан. 1; 15-35); за това ако исповѣдахъ чѣ Іоаннъ бѣше учитель проведенъ отъ Бога, длъжни бѣхъ да припознаѣтъ Исуса за Мессіѣж.

П. Що думахъ старѣйшины-ты ?

О. И тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ : Ако речемъ : Отъ небо-то, ще ни рече : Защо прочее не повѣрувахте въ него ? Ако ли речемъ : Отъ человѣцы-ты, боимъ ся отъ народа; защото всичкы-ти иматъ Іоанна като пророкъ. И отговорихъ на Исуса и рекохъ : Не знаемъ. Рече имъ и той : Нито азъ ви казувамъ съ койж власть правѣж това. Ст. 25-27.

П. Отговорихъ ли право старѣйшины-ти когато казахъ, “Не знаемъ” ?

О. Не : тѣ добрѣ знаяхъ, но по прѣдпочита.